

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/29/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4322203973
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4322203973.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a sudkýň JUDr. Marty Polyákovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v spore žalobcu: F. Z. E. - I., narodený XX.X.XXXX, s miestom podnikania Ul. N. XX, X., F.: XXXXXXXX, zastúpený StudioLegale, s.r.o., so sídlom Galandova 3, Bratislava, IČO: 36811874, proti žalovanej v 1. rade: K. I., narodená XX.X.XXXX, bytom H. ul. XXXX/XX, X., žalovanému v 2. rade: Tím Kraj Nitra - Združenie kandidátov Nitrianskeho kraja, so sídlom Inovecká 28, Nitra, IČO: 54731348, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaných v 1. a 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Levice č.k. 12C/4/2022-30 zo dňa 8. 11. 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie mení tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie vyhovel návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia doručeného súdu dňa 25.10.2022 a uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zdržať sa používania hoci aj časti obchodného mena žalobcu na billboardoch, v listoch, na internete v súvislosti s jeho údajným monopolným postavením na trhu, povinnosť zdržať sa akéhokoľvek iného obdobného nezákonného konania voči žalobcovi, povinnosť odstrániť obsah billboardov, na ktorých poukazujú na monopolné postavenie žalobcu, povinnosť zdržať sa zasielania alebo iného spôsobu šírenia listov, ktorých obsahom je poukazovanie na monopolné postavenie žalobcu, povinnosť odstrániť statusy na facebooku, v ktorých je použitá hoci aj časť obchodného mena žalobcu v súvislosti s jeho údajným monopolným postavením na trhu, a to všetko až do právoplatného skončenia vo veci ochrany osobnosti. Žalobcovi uložil povinnosť podať proti žalovanej v 1. rade a žalovanému v 2. rade žalobu na ochranu osobnosti v zmysle § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a to v lehote 30 dní od doručenia tohto uznesenia. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v 1. rade a žalovanému v 2. rade vo výške 100%.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1,2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, § 330 ods. 1 CSP, § 10 ods. 1,2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a zákonných slobôd, čl. 19 ods. 1, čl. 16 ods. 1, Ústavného zákona, čl. 26 ods. 1, čl. 28 ods. 2, čl. 26 ods. 4, Ústavy SR, § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako aj skutočnosťami zistenými z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného patrenia a jeho príloh na základe čoho dospel k záveru, že návrh žalobcu je dôvodne podaný.

3. Považoval za osvedčené, že v listovej zásielke zasielanej tretím stranám, žalovaní v 1. a 2. rade na adresu žalobcu uvádzajú, že "Nebudeme podporovať monopol Viale", a v závere listu adresovanému neurčitému počtu adresátov je uvedené "Objednávateľ/ dodávateľ: Tím Kraj Nitra - Združenie kandidátov Nitrianskeho kraja, Inovecká 28, Nitra, IČO: 54731348. Za osvedčené tiež považoval, že žalovaná v 1. rade na adresu žalobcu uvádza na billboardoch rozmiestnených na rôznych miestach v Meste Levice, že "Zrušíme monopol Vialle". Poukázal na to, že aj zo snímky obrazovky predloženej žalobcom vyplýva, že žalovaná v 1. rade má v súčasnosti na svojom profile K. I. - kandidátka na primátorku X. za Tím Kraj Nitra na facebooku zverejnenú fotku s popisom "Zrušíme monopol VIALLE" (zverejnená

dňa 26.10.2022), pričom na rovnakom profile zverejnila status v ktorom uviedla, že "Nepodľahnem zastrašovaniu monopolu Vialle" ako reakciu na doručení predžalobnú výzvu žalobcu, ktorá jej bola doručená 14.10.2022. V tomto vyjadrení vo forme facebookového statusu súd videl snahu žalovanej v 1. rade naďalej difamovať žalobcu.

4.Súd prvej inštancie poukázal na to, že z úradnej povinnosti lustraval rozhodnutia Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, týkajúce sa žalobcu na webovej stránke www.antimon.gov.sk, pričom zistil, že ohľadom žalobcu nebolo Protimonopolným úradom Slovenskej republiky vydané nijaké rozhodnutie, v ktorom by bolo konštatované porušenie ustanovení zákon č. 187/2021 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Na základe toho prijal záver, že žalobca nepovolene neobmedzoval hospodársku súťaž, je zjavné, že v spoločnosti nemá postavenie monopolu.

5.Zohľadnil, že žalobca podniká pod obchodným menom F. Z. E. - I. od 28.04.1995 a toto obchodné meno je úzko späté so samotnou osobou žalobcu. V mieste podnikania a aj mimo neho je známe širokej mase ľudí a podnikateľských subjektov, s ktorými vstupuje do obchodných vzťahov, prípadne im dodáva svoje služby. Konanie žalovanej v 1. rade za podpory žalovaného v 2. rade, ktorým spája osobu žalobcu s protizákonným konaním považoval za spôsobilé privodiť žalobcovi ujmu na jeho osobnostných právach, pretože môže mať negatívny vplyv na jeho podnikanie a môže ho difamovať ako aktívneho člena spoločnosti. Podľa názoru súdu prvej inštancie ide o taký zásah do práva na ochranu, ktorý je neoprávnený, teda je v rozpore s objektívnym právom. Zdôraznil, že tvrdenie žalovanej v 1. rade, že žalobca nepovolene obmedzuje hospodársku súťaž ("Monopol Vialle") bez toho, aby pre toto tvrdenie mala hodnoverný dôkaz, a to iba za účelom predvolebnej kampane, je v podmienkach demokratickej a právnej spoločnosti neprípustným. Na základe toho prijal záver, že takéto konanie žalovaných sa javí ako objektívne spôsobilé narušiť alebo ohroziť práva žalobcu, pretože spôsobilosť zásahu narušiť alebo ohroziť práva chránené ust. § 11 Občianskeho zákonníka je okrem skutočnosti, že došlo k neoprávnenému zásahu, ďalším dôvodom potrebným k uplatneniu práva na ochranu osobnosti. Objektívna spôsobilosť nevyžaduje vyvolanie následkov, stačí aby zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva žalobcu. Prijal záver, že neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcu vyvolali žalovaní uverejnením nepravdivých údajov dotýkajúcich sa dobrej povesti fyzickej osoby, ktoré však majú osočujúcu povahu, pôsobia difamačne, vyvolávajú znevažujúci dojem, vybočujúce z hraníc vecnosti, konkrétnosti a primeranosti čo do obsahu a formy.

6.Záverom uviedol, že v danom prípade súd zistil existenciu takých okolností, pre ktoré je treba bezodkladne upraviť pomery. Zdôraznil, že verejné osočovanie žalobcu, nemôže byť za žiadnych okolností tolerované, a to v žiadnom rozsahu. Poukázal na to, že žalobcovi sa podarilo osvedčiť skutočnosti, odôvodňujúce bezodkladnú potrebu úpravy pomerov a existenciu nebezpečenstva bezprostredne mu hroziaceho, a to najmä s poukazom na opakované označenie žalobcu prívlastkom budiacim dojem protiprávneho konania v obchodnej činnosti (Monopol).

7.Zároveň uložil žalobcovi v súlade s ust. § 336 ods. 1 CSP povinnosť podať proti žalovaným v stanovenej lehote žalobu vo veci samej a postupom podľa ust. § 330 ods. 1 CSP určil, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas, a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100% voči žalovaným, pretože mal v konaní plný úspech.

8.Proti tomuto uzneseniu podali písomne v zákonnej lehote odvolanie žalovaní 1. a 2. rade, ktorí navrhli, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V dôvodoch svojho odvolania uviedli, že považujú napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie za nesprávne, pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

9.Namietali, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na veľmi úzkom a obmedzenom výklade pojmu „monopol“ a skutočnosti, že protimonopolný úrad Slovenskej republiky nevydal žiadne rozhodnutie, v ktorom by bolo konštatované porušenie ustanovení zákon č. 187/2021 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a teda nebolo rozhodnuté, že by žalobca nepovolene obmedzoval hospodársku súťaž. Na základe tohto výkladu a zistenia súd prvej inštancie konštatoval, že je zjavné, že žalobca v spoločnosti nemá postavenie monopolu. Vytýkali súdu prvej inštancie, že svojvoľne definoval pojem „monopol“ ako protizákonnú činnosť. Nesúhlasili so závermi súdu prvej inštancie v tom, že konanie žalovanej v 1. rade za podpory žalovaného v 2. rade, ktorým spája osobu žalobcu s protizákonným konaním, je spôsobilé privodiť žalobcovi ujmu na jeho osobnostných právach, čo môže mať negatívny vplyv na jeho podnikanie a môže ho difamovať ako aktívneho člena spoločnosti. Namietali tiež tvrdenie súdu, že ide o taký zásah do práva na ochranu, ktorý je neoprávnený, teda je v rozpore s objektívnym právom. Bránili sa tým, že sa nikdy nevyjadrili, že by žalobca konal

nezákonne alebo, že by nepovolene obmedzoval hospodársku súťaž. Napriek tomu súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaná toto tvrdila bez hodnoverného dôkazu, za účelom predvolebnej kampane, čo je v podmienkach demokratickej a právnej spoločnosti neprípustné.

10. Zdôraznili, že súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí nebral do úvahy základné právo žalovaných na slobodu prejavu podľa článku 28 Ústavy Slovenskej republiky a článku 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Uviedli, že súd prvej inštancie napadnutým uznesením zasiahol a obmedzil slobodu prejavu žalovaných. Žiadali zohľadniť, že kritérium proporcionality pri posudzovaní zásahov do slobody prejavu vyžaduje adekvátne vyváženie dvoch navzájom si konkurujúcich záujmov, na jednej strane garancie slobody prejavu a na druhej strane ochrana práv jednotlivca na súkromie. Bránili sa tým, že súd prvej inštancie svojím zásahom do slobody prejavu žalovaných a jeho obmedzením žiadnym spôsobom nezaoberal, a to napriek tomu, že konštatoval, že pri nariadení neodkladného opatrenia je potrebné vždy zvážiť, či nariadením neodkladného opatrenia nevznikne stranám nepríjemná ujma. Namietali, že súd prvej inštancie nevyhodnotil a nevysvetlil proporcionality medzi právom žalobcu a ochranu dobrého mena a právom na slobodu prejavu žalovaných. Nevykonal test proporcionality a nevysvetlil, v čom spočívala nevyhnutnosť obmedzenia práva na slobodu prejavu žalovaných v demokratickej spoločnosti, a neuviedol, prečo v danom prípade má prednosť právo žalobcu na ochranu dobrej povesti, pred právom žalovaných na slobodu prejavu.

11. K odvolaniu žalovaných sa písomne vyjadril žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Uviedol, že zo strany žalovaných došlo k rozširovaniu nepravdivých tvrdení prostredníctvom billboardov, listov a zverejnení statusov na facebooku. Podľa jeho názoru nie je rozhodujúce, či skutočne došlo k ujme, postačuje objektívna spôsobilosť príslušného konania spôsobiť takú ujmu. K porušeniu práva na česť môže dôjsť podľa názoru žalobcu nepravdivými skutkovými tvrdeniami difamačnej povahy i zverejnením posudkov o určitej osobe. Zdôraznil, že skutkové tvrdenia majú objektívnu povahu a ako také je ich možné overiť, pričom žalovaní spájajú žalobcu s konaním, ktoré spoločnosť považuje za nezákonné a nežiaduci jav. Poukázal na to, že nebol jediným dodávateľom služieb na trhu a neexistovali žiadne bariéry, znemožňujúce vstupu pre ďalšie subjekty. Už len samotný fakt, že verejný obstarávateľ Mesto Levice realizoval zákazky, ktoré vyhral žalobca formou verejných súťaží potvrdzuje, že na uvedené služby existuje viacero dodávateľov, ktorí si navzájom konkurujú, resp. sú schopní splniť podmienky súťaže, čo vylučuje existenciu monopolu. Bolo povinnosťou žalovaných z pohľadu preukázania pravdivosti tvrdenia o monopole žalobcu preukázať v tomto konaní, že žalobca bol v jednotlivých konaniach jediným dodávateľom služieb a zároveň existenciu konkrétnej bariéry vstupu pre ďalšie subjekty. Žiadal zohľadniť, že žalovaní zneužili žalobcu pre svoju politickú kampaň, ktorou však došlo k značnému zásahu do jeho práva na česť a dôstojnosť, pretože svojím konaním presiahli medze prípustnosti kritiky. Predmetné billboardy podľa názoru žalobcu pôsobili dehonestujúco na česť žalobcu v podnikateľskej sfére a znížili jeho dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti.

12. K vyjadreniu žalobcu sa písomne vyjadrili žalovaní, ktorí uviedli, že použité výrazové prostriedky nemajú difamačný charakter, žiadnym spôsobom neznižujú dôstojnosť, česť alebo vážnosť žalobcu a neohrozujú jeho postavenie alebo uplatnenie v spoločnosti, pričom nariadené neodkladné opatrenie výrazne zasahuje a obmedzuje právo žalovaných na slobodu prejavu.

13. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť a návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietnuť.

14. Podľa § 324 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok účinný od 01.07.2016), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

15. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

16. Podľa § 325 ods. 2 písm. d/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

17. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

18. Podľa vyššie citovaného ust. § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť v dvoch prípadoch. Ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava z ohrozenia exekúcie.

Neodkladné opatrenie môže súd nariadiť pred začatím konania, počas konania a tiež po jeho skončení (§ 324 ods. 1 CSP). Súd vzhľadom na charakter neodkladných opatrení pred ich nariadením nemusí dodržať formálny postup určený na dokazovanie a zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre rozhodnutie vo veci samej. To však neznamená, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, a bez osvedčenia potreby neodkladnej úpravy pomerov. Pojem potreba bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu je treba vykladať tak, že bez tejto úpravy vzťahov súdom, by strane sporu hrozila ťažko napravitelná ujma.

19. Vychádzajúc z toho, že nariadenie neodkladného opatrenia je prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi účastníkmi, ak tieto právne vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu, ak táto dočasná úprava je potrebná, ak sa v daných právnych vzťahoch medzi účastníkmi nevytvorí nenávratný stav a ak sa neprímeraným spôsobom nezasiahne do právnych vzťahov medzi účastníkmi konania, odvolací súd skúmal, či v danej právnej veci žalobca osvedčil vyššie uvedené skutočnosti a po prejednaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a jeho rozhodnutie je treba zmeniť a návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietnuť.

20. Odvolací súd vychádzajúc z rovnakého skutkového stavu ako súd prvej inštancie sa nestotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie. K tomuto opačnému záveru odvolací súd dospel z dôvodu, že žalobca v konaní neosvedčil potrebu a nevyhnutnosť bezodkladnej úpravy pomerov nariadením navrhovaného neodkladného opatrenia, keďže neosvedčil existenciu bezprostredne hroziacej ujmy, respektíve hrozbu ťažko napravitelnej ujmy na svojich právach.

21. Keďže súd pred nariadením neodkladného opatrenia nevykonáva dokazovanie, je žalobca, ktorý navrhuje nariadiť neodkladné opatrenie, povinný vo svojom návrhu na vydanie neodkladného opatrenia a predložením ďalších listín aspoň osvedčiť potrebu a nevyhnutnosť dočasnej úpravy pomerov medzi stranami sporu. Odvolací súd po tom, čo sa oboznámil s obsahom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj s pripojenými listinami k tomuto návrhu, dospel k záveru, že žalobca nijako neosvedčil potrebu a nevyhnutnosť bezodkladnej úpravy pomerov. V časti V. návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca iba tvrdí, že predmetné billboardy dehonestujú jeho česť v podnikateľskej sfére a znižujú jeho dôstojnosť v spoločnosti. Tvrdí tiež, že v súvislosti s označením žalobcu na billboardoch a v listinách, v ktorých sa poukazuje na nezákonné konanie žalobcu, kontaktovali žalobcu jeho odberatelia subdodávateľa, dokonca aj vlastní zamestnanci žiadajú vysvetlenie a žalobcu stojí nemalé úsilie hájiť svoje osobné meno, občiansku česť a dôstojnosť. Zdôraznil tiež, že obsah billboardov, listov a statusy na Facebooku, kde má žalovaná takmer 1000 sledovateľov, majú široký vplyv na verejnosť a oslovili množstvo ľudí, ktorí podané informácie prijímajú ako pravdivé a dôveryhodné. Okrem týchto subjektívnych tvrdení, žalobca v tomto smere nijako neosvedčil, že obsah billboardov, statusy na Facebooku a listy, doručované tretím osobám, vyvolali ním uvádzané následky resp. objektívne boli spôsobilé takýto následok vyvolať. Navyše uvedené prejavy žalovaných smerujú iba ku firme I., pričom meno ani priezvisko žalobcu v nich nie je uvedené. Neosvedčil, že toto konanie žalovaných je tak závažné, že vyžaduje okamžitú dočasnú úpravu pomerov, a že bez tejto úpravy mu bezprostredne hrozí ťažko napravitelná ujma na jeho právach a z formovania jeho právneho prostredia. Osvedčenie týchto subjektívnych tvrdení žalobcu nemožno vyvodiť iba z obsahu textu priložených listín t.j. fotokópií billboardov, príspevkov na Facebooku žalovanej v 1. rade a z fotokópie listu adresovaným susedov. Z uvedeného dôvodu podľa názoru odvolacieho súdu nie sú splnené zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia

22. Z obsahu elektronického spisu, vedeného tejto veci odvolací súd zistil, že žalobca podal na súd prvej inštancie žalobu vo veci samej, ktorou sa domáha, aby súd uložil žalovaným povinnosť na svoje náklady uverejniť ospravedlnenie v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku v levickej televízii - Levická televízna spoločnosť, s.r.o., v hlavnom vysielacom čase medzi 18.00-20.00 hod. a v levickom tlačovom periodiku MY Týždeň na Pohroní s názvom „Ospravedlnenie“ v nasledovnom znení: „K. I. a Tím Kraj Nitra Združenie kandidátov Nitrianskeho kraja sa ospravedlňujú F. Z. E. - I. za neoprávnený zásah do jeho práva na ochranu osobnosti, ktorý spôsobili tým, že na billboardoch, v listoch a na facebooku zverejnili vety: „Zrušíme monopol VIALLE“ a „Zastavme monopol VIALLE“, ktoré sú hrubo znevažujúce a osočujúce občiansku česť, dôstojnosť a bezúhonnosť. Žalovaní v 1. a 2. rade tieto svoje výroky

odvolávajú.“ Zároveň sa voči žalovaným domáha náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch sumu vo výške 60.000,-eur.

23. Vo všeobecnosti je možné uviesť, že súd sa pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení nezaoberá dôvodnosťou podanej žaloby vo veci samej, pretože zatiaľ vo veci súd nevykonal dokazovanie. V dôvodoch rozhodnutia o neodkladnom opatrení nemôže riešiť vec samu a prejedukovať výsledok budúceho súdneho sporu. Ako je už vyššie uvedené, žalobca podal žalobu vo veci samej, preto otázku, či došlo k narušeniu osobnostných práv a k neoprávnenému zásahu do práv na ochranu osobnosti žalobcu, zo strany žalovaných, bude riešiť súd prvej inštancie v tomto konaní. Až na základe výsledkov dokazovania bude môcť prijať záver, či žaloba žalobcu je dôvodne podaná.

24. Z tohto pohľadu potom niektoré závery, uvedené v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval v tomto štádiu konania za správne. Predovšetkým súd prvej inštancie bez vykonania dokazovania, a teda predčasne konštatoval a hodnotil, že zo strany žalovaných ide o taký zásah do práva na ochranu, ktorý je neoprávnený, teda je v rozpore s objektívnym právom. Neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcu vyvolali žalovaní uverejnením nepravdivých údajov, dotýkajúcich sa dobrej povesti fyzickej osoby, ktoré však majú osočujúcu povahu, pôsobia difamačne, vyvolávajú znevažujúci dojem, vybočujú z hraníc vecnosti, konkrétosti a primeranosti čo do obsahu a formy .

25. Ako je už vyššie uvedené v konaní o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia súd skúma, či žalobca tvrdil a osvedčil existenciu právnych vzťahov medzi stranami sporu, či tieto právne vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu a či táto dočasná úprava je potrebná. Je povinný sa zaoberať aj tým, či nariadeným neodkladným opatrením sa v daných právnych vzťahoch medzi stranami sporu nevytvorí nenávratný stav a či sa neprimeraným spôsobom nezasiahne do právnych vzťahov medzi stranami sporu.

26. Súd prvej inštancie okrem toho, že vo svojom odôvodnení bez riadne vykonaného dokazovania prijal vyššie uvedené predčasné závery o neoprávnenom zásahu do práv na ochranu osobnosti žalobcu, pochybil aj v tom, že sa vôbec nezaoberal tým, či nariadeným neodkladným opatrením sa v daných právnych vzťahoch medzi stranami sporu nevytvorí nenávratný stav a či sa neprimeraným spôsobom nezasiahne do právnych vzťahov medzi stranami sporu. V tomto smere odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že vzhľadom k obsahu vytykaných prejavov žalovaných je treba považovať takto navrhované neodkladné opatrenie za neprimerané a aj z tohto dôvodu mu nebolo možné vyhovieť. Už samotný text petitu navrhovaného neodkladného opatrenia ukladá povinnosť žalovaným zdržať sa akéhokoľvek iného obdobného nezákonného konania voči žalobcovi. Z návrhu takto formulovaného petitu neodkladného opatrenia vyplýva, že žalovaní sa mali dopustiť nezákonného konania. Tým, že súd prvej inštancie toto neodkladné opatrenie nariadil sa stotožnil s názorom žalobcu a vyjadril názor, že konanie žalovaných je nezákonné, čo neprimeraným spôsobom zasahuje do právnych vzťahov medzi stranami sporu. Závery o tom, či konanie žalovaných bolo alebo nebolo v rozpore s príslušnými zákonnými ustanoveniami, môže súd prijať až po vykonaní dokazovania. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je súd povinný sa zaoberať splnením vyššie uvedených zákonných predpokladov na jeho nariadenie, pričom nie je oprávnený prejedukovať výsledok súdneho konania vo veci samej.

27. Ďalšími odvolacími dôvodmi, uvádzanými žalovanými, sa odvolací súd nezaoberal, pretože otázkou proporcionality a vzťahom medzi slobodou prejavu a osobnostnými právami sa súd prvej inštancie bude zaoberať vo veci samej.

28. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

29. Odvolací súd o nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania o nariadenie neodkladného opatrenia s poukazom na ust. § 262 ods. 1 CSP nerozhodoval. V tejto veci žalobca v priebehu konania podal aj žalobu vo veci samej, preto o tomto nároku rozhodne súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).